

FIATALOK MŰHELYE

A SZIVERI JÁNOS MŰVÉSZETI SZÍNPAD VERSPÁLYÁZATÁNAK ANYAGÁBÓL

WYRAGH GÁBOR KÉT VERSE

(KEDVES ODORICS)

gondolom, tudtad te magad is, hogy
majd megírom azt az estét valahogy.
persze, akkor én azt hittem próza
lesz: bolondozás, juliska, róza,
poénok, peti, meg ilyenek.

de nem jön mostanában a szöveg,
csak részletek vannak bennem: rögek,
mondatok. és nem nyomom, mert hiába, mint a
homok a vesémben mind ez, mind
azok, még bent megkövülnek.

szóval, azt szerettem volna, leírni
azt az estét, tudod, mikor a szavak,
mondatok közt megtaláltam a rést, hogy
módosítsam az irodalomtörténet.
csak most már értelmét nem látom, minek.

hogy vers lett, persze annak is megvan
az oka: írni nem, csak szarni ad
papírt az örültekház gondnoka.
de hát te is tudod, hogy hogy van ez,
hiszen ismerd őket: hogy milyenek.

persze más is van, nemcsak papírhány,
mert, mint régi mesékből a rémek,

nem hagynak nyugtot, üldöznek a rímek.
de minek is mondom ezt neked,
láthattad magad is, hogy szörnyek.

p. s.
azért nem tudom megállni, hogy a
végére neked egy rímet ne fodoríts-
ak: odorics, odorics.

(PABLO VICARIO LEVELE
ANGELA VICARIÓNAK)

. . . hánynom kellett – a kocsmából jöttünk –,
és az ebédem lassan mögöttünk
elmaradt. a hóban

csillagok. lengő lófejek, mondtam
csak úgy magamban, még hánytam vontat-
tottan. itt a közben

tíz pesót pókeren veszítettünk,
húszért sört, a többiért gint vettünk.
nem maradt. semmi –

ittunk, gint sörrel, ahogyan dukál,
s éreztem az ideg, hogyan munkál-
kodik. a gyomromban

ahogy ültünk ott, hányás után a
padon, egyszer csak ő suhant át a
havon. nekem úgy tűnt

hogy santiagó volt. esküdsz? kérded,
vagy a rossz álmaidból a rémek?
hát nem tom. de tényleg